

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. V.**, bývajúcej v H., **2/ K. K.**, bývajúcej v H., **3/ J. V.**, bývajúceho v M., **4/ J. V.**, bývajúceho v P., všetkých zastúpených JUDr. M. S., advokátkou so sídlom v B., proti žalovaným **1/ I. M.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. M. Š., Csc., advokátom so sídlom v B., **2/ A. M.**, bývajúcemu v T., zastúpenému G., s.r.o. so sídlom v B., IČO: X., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 5 C 72/2008, o dovolaniach žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 12. januára 2010 sp. zn. 14 Co 324/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolania **o d m i e t a .**

Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 118,19 € do rúk JUDr. M. S., advokátky so sídlom v B.. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ do 3 dní náhradu trov dovolacieho konania vo výške 118,19 € do rúk JUDr. M. S., advokátky so sídlom v B..

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno rozsudkom z 9. októbra 2009 č.k. 5 C 72/2008-140 určil, že nehnuteľnosti v katastrálnom území P., ktoré sú vedené na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – trvalé trávnaté porasty vo výmere X. m² a na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – trvalé trávnaté porasty vo výmere X. m², patria v celosti ku dňu smrti poručiteľa J. V., narodeného X. a zomrelého X., do bezpodielového spoluvlastníctva manželov M. V. (pôvodnej žalobkyne 1/, ktorá zomrela v priebehu dovolacieho konania a žalobcovia 1/ až 4/

sú jej právnymi nástupcami v tomto konaní) a J. V. zomrelého X.. Vychádzal z toho, že predmetné nehnuteľnosti nadobudli obaja do bezpodielového spoluvlastníctva manželov vydržaním v dôsledku nepretržitej, oprávnenej, nerušenej a dobromyseľnej držby.

Na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 12. januára 2010 sp. zn. 14 Co 324/2009 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalovaným uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy odvolacieho konania. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil, napadnutý rozsudok preto potvrdil (§ 219 O.s.p.). O povinnosti žalovaných nahradiť žalobcom trovy konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali dovolania samostatne obaja žalovaní. Navrhli v nich, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie buď zmenil alebo zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný 1/ vo svojom dovolaní osobitne namietal, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), a to tým, že odvolací súd prejednal jeho odvolanie bez nariadenia pojednávania a tým, že v konaní nevypočul M. V.. Žalovaný 2/ v dovolaní zdôraznil námietku, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktoré v potrebnej miere nezohľadňuje, že právny predchodca žalobcov vedel, že listiny od ktorých bola v danom prípade odvodzovaná dobromyseľnosť držby, nie sú dostatočným nadobúdacím titulom.

K oboj dovolaniam sa písomne vyjadrili žalobcovia. Oznamili, že po podaní týchto opravných prostriedkov (19. februára 2010) zomrela M. V. a ako jej právni nástupcovia v tomto konaní prichádzajú do úvahy žalobcovia 1/ až 4/. Popreli existenciu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. a uviedli, že podľa ich názoru nie sú dovolania žalovaných procesne prípustné. Žiadali preto, aby dovolací súd obe dovolania „zamietol“ a priznal im náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného 2/ označil jeho opravný prostriedok za opodstatnený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorí sú riadne zastúpení

(§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolania smerujú proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolania smerujú proti rozsudku odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolaniami žalovaných je napadnutý potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky žiadneho z rozsudkov uvedených v § 238 ods. 1/ až 3/ O.s.p. Prípustnosť ich dovolaní preto z uvedených ustanovení nevyplýva.

Prípustnosť dovolaní žalovaných by v danom prípade prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Dovolací súd so zreteľom na § 242 ods. 1 O.s.p. skúmal, či prípustnosť dovolaní nezakladá niektorá z procesných väd taxatívne vymenovaných v tomto ustanovení. Podľa uvedeného ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že z hľadiska § 237 O.s.p. nie je právne významné samo tvrdenie

účastníka, že došlo k určitej procesnej vade, ale iba zistenie, že k namietanej vade skutočne došlo.

Žalovaní 1/ a 2/ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietali a vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť ich dovolaní preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Dovolací súd so zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 O.s.p., s prihliadnutím na obsah dovolania žalovaného 1/ a dovolateľmi vytykané nesprávnosti, ktorých sa mali dopustiť súdy nižších stupňov, sa osobitne zamerlal na otázku, či postupom súdov nebola dovolateľom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p). Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie procesne nesprávny postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok.

Podľa názoru žalovaného 1/ mu bola odvolacím súdom odňatá možnosť realizovať procesné oprávnenia účastníka občianskeho súdneho konania tým, že jeho odvolanie bolo prejednané bez nariadenia pojednávania; v dôsledku toho žalovaný 1/ ako odvolateľ nemohol v odvolacom konaní realizovať svoje právo navrhovať dôkazy. Dovolací súd zo spisu nezistil, že by v konaní došlo k tejto procesnej vade. Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, (iba) ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Ako vyplýva z § 214 ods. 2 O.s.p., v ostatných prípadoch (iných než sú uvedené v § 214 ods. 1 O.s.p.) môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Keďže v preskúmvanej veci (ako o tom svedčí obsah spisu) nešlo o žiadny z prípadov, na ktoré sa vzťahuje § 214 ods. 1 O.s.p., bol postup odvolacieho súdu, ktorý odvolania žalovaných prejednal bez nariadenia pojednávania, v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. Procesným postupom súdu, ktorý sa nepriečil zákonu, nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalovaných konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). K tejto procesnej vade konania nemohlo dôjsť ani v dôsledku nevypočutia M. V. súdom. Pokiaľ ju súdy nevypočuli, nemohli tým byť žalovaní ukrátení na realizácii ich procesných oprávnení účastníkov občianskeho súdneho konania. Jej nevypočutie mohlo mať dopad nanajvyš na úplnosť alebo správnosť skutkových zistení súdu tvoriacich podklad pre právne posúdenie veci, nie však procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaný 2/ vo svojom dovolaní akcentoval, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), a to najmä v otázke dobromyseľnosti žalobcami tvrdenej držby. Dovolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je (iba) relevantným dovolacím dôvodom, ktorým možno úspešne odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že prípustnosť dovolaní oboch žalovaných nevyplýva z § 237 O.s.p., ani z § 238 O.s.p. Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolania odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. Keďže došlo k odmietnutiu dovolaní z procesných dôvodov, dovolací súd sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalobcom vzniklo právo na náhradu trov tohto konania proti procesne neúspešným žalovaným (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovia uplatnili nárok na náhradu trov dovolacieho konania a trovy konania vyčíslili vo vyjadrení k dovolaniam sumou 369,56 €. Dovolací súd podľa § 11 ods. 1 a § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb zaviazal žalovaného 1/ zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokátky za 1 úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu žalovaného 1/) vo výške 110,98 € [55,49 € - 50 % z 55,49 € x 4], čo s tzv. režijným paušálom (7,21 €) predstavuje spolu 118,19 €. Rovnako podľa tých istých ustanovení uvedenej vyhlášky a na základe toho istého výpočtu zaviazal žalovaného 2/ zaplatiť žalobcom 1/ až 4/ náhradu trov dovolacieho konania v celkovej výške 118,19 €. Dovolací súd v oboch prípadoch v súlade s ustálenou praxou nepriznal žalobcom náhradu za ďalší úkon právnej služby – prevzatie a prípravu zastúpenia veci, lebo advokátka, ktorá ich zastupuje v dovolacom konaní, ich zastupovala už v odvolacom konaní.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. októbra 2010

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková